

(המשך מעמוד 63)

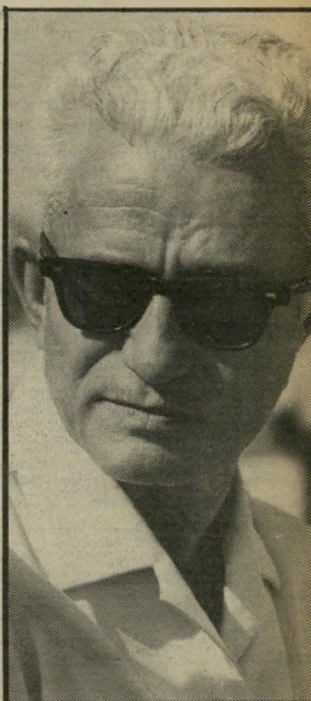
לנו. פשוט לא מדווחים לנו. כסופו של דבר מצאתי את אפי רים כהן. הממונה על כוח-האדם בכור-חמכת, שחתם על הבקשה להענקת שמונה אשרות-כניסה לי פועלים מבנוקק: "למה לך לדעת מדוע ביקשתי את שמונה האשרות עבור הפועלים התאילנדים? אם כל אחד יעשה חקירה, לאן נגיע? נכון, ביקשתי

שמונה פועלי-ריתוך. זה אחרי שבכור לא מצאו מועמדים מקר מיים לתפקידים אלה. האישור ניתן". הוא לא אמר איפה הם נמצאים כעת. איוו סיבה יש לחברת כור להסי תיר מעיני עיתונאים והציבור איפה נמצאים הפועלים המיובאים מתאילנד?

"לא היתה שום אשה"

י עקב פטרוד הוא קונסולי כבוד של תאילנד בישראל. לתאילנדים אין סגל דיפלומטי מר שלהם בתל-אביב. כפי שיש לישי ראל בבנוקק. קונסולי-הכבוד הוא אדם אמיד. הגר בדירה מפוארת בתל-אביב. הוא ואשתו סיפרו לי שלפני זמן-מה שמעו אחות, בי בית-החולים איכילוב, מספרת ש הביאו בחורה, כניראה תאילנדית חולה לבית-החולים. אך כששמעו המלווים שלה, יתכן שהם היו מער בדיה, שיש צורך לאשפזה. הם הרי ציאו אותה מיד החוצה ונעלמו. גם הקונסול שמע שלפעמים מסי תורים כאן נשים מתאילנד. ה קונסול הבטיח לדווח על הפרשה. אך למרות שעבר כבר חודש ימים מאז, לא שמענו ממנו עוד.

דובר חן אישורים לפועלי ריתוך

לעומת זה, במישרד-הפנים רגיי שים מאוד לפרשת הברחת אורחים תאילנדיים לארץ. יהודית היבנר, סגנית מישרד-הפנים, נתנה הור" אות לבדוק את המידע שהיה בידי העולם הזה. יוסף טוב מנהל מחלקת-האשרות, דרש מאיתן אר שרת ומד"ר ישראל הורוביץ מר כפר-סבא להגיש לו את המיסר כיס של הנשים מתאילנד שהיו בי דירותיהם. הרופא השיב שבכלל

סמנה לית היבנר (משמאל) הוראה לחקור

לא היתה אצלו אשה כזאת. איתן אושרת הלך בעיקבותיו: "אין לי אשה כזו בדירה!" הוא טען. אושרת לא ידע שבידי מנהל מחלקת-האשרות נמצאת תמונתה של האשה. לייק שמה, שצולמה בדלת דירתו. הוא טען באוזני יוסף טוב: "לייק לא גרה פה בכלל". יוסף טוב ביקש מאנשי המישרתה לפתוח בחקירה.

ממישרד-הפנים, אבל מה איכפת לך? אני לא אדבר!" זלמן חן, הדובר הנצחי של ליי שכתה-התעסוקה של מישרד-העבודה בירושלים, לקח על עצמו את המשימה לגלות את עיקבותיהם של הפועלים שיובאו עליידי כור. לאחר שעה דיווח לי חן: "מבוי בר בבקשה של חברת כור, חתומה עליידי אפרים כהן, להענקת אי שורים להבאתם מתאילנד של

(המשך מעמוד 69)

הטיילת. חוף-הים איבד את זוהרו ואת מתרחציו, והטיילת התחילה בגסיסתה האיטית, עד שבתחילת שנות השישים שבקה היים לכל חי. בתי-הקפה נסגרו, חזיתות ה בתים התקלפו במליחות הים. ועד מהרה התחילו זונות וסרסוריהן ל השתלט על האיזור, עד שאנשים

"אחרי ויכוחים רבים, אנחנו ניצחנו. יש לנו תפריט צרפתי עשיר, מלצריות יפות, המקום מר הווה מקום מיפגש של כל העיר. להקות-קצב המגיעות מחוף-לארץ חוגגת אצלנו. "הטיילת נתנה לאנשים אפשרות לגלות מחדש את הים, להתפנק, לראות שקיעה מטרפת. בחורף ה

רבות להצלחה של הקפה. אני זוכר שבשבת הראשונה אחרי חנוכת המקום, פתחנו את הדלת וראינו בפתח ייקים לבושים במיטב חלי פותיהם ונשים בכובעים וחליפות. בדיוק כמו פעם. האנשים הגיעו לפתע מן החורים והגיעו הנה. "אנחנו היינו כאן החלוצים, הש עקנו 300 אף דולר. למדנו את

"הטיילת תהיה מקום העתיד של תל-אביב, אני רוצה שתהיה כמו סאן טרופז", הכריז מנפרד כץ - ונראה כי הכרזה זו הופכת למציאות בטיילת שחידשה פניה

מן היישוב חששו להלך שם בש עות בלתי סבירות.

דס חדש

ב שכנות למיסעדות החד שות של מנפרד כץ נמצאת מיסעדת הטיילת. המקום היה שייך פעם לצבי גלסמן, שפתח שם את אחת ממיסעדות תנובה המפורס מות. אחרי שנסגרה המיסעדה ועי מדה בשימונה כמעט עשרים שנה, החליטו שני בנוי של צבי להמשיך את מסורת אביהם ולחזור לאותו מקום, במתכונת מודרנית יותר.

שני האחים, אילן ושלום גלסמן, הצליחו להורים דם חדש למיסע דה. היום, בצהרי-היום המקום מלא ותוסס לגמרי. בימי שישי בצהי ריים קבעה כאן הבהמה התל אביבית את מושבה הקבוע. אפשר למצוא כאן ציירים, אמנים, זמרים, שחקנים, עיתונאים וחתיכות ל מכביר.

"אילן, בחור נאה וסימפאטי, מסר פר על הטיילת: "אני גדלתי כאן. פעם זה היה קפה פשוט, ארוחות בוקר של תנובה. לוחמי אצ"ל ולח"י ישבו כאן לפני 25 שנה והעלו זיכרונות. כל הייקים היו באים הנה. בימי שישי שבת היו הזמרות שרות מוסיקה קלאסית. והיתה תקליטה עשירה. פעם היה באופנה לרדת לשפת הים כדי לבלות.

תקופת השפל של הטיילת הגיי עה לפני 15 שנה. לא שמרו על המקום. כל מיני טיפוסים מפוקי פקים היו באים הנה וכל האנ שים הטובים פשוט ברחו. במקביל נסגרו גם העסקים. המצב נמשך כך עד לפני ארבע שנים, כשהתק בלו בעיריה החלטות לשפץ את המקום ולבנותו מחדש כריבירה. סגרו את בתי הזונות ומועדון ה קוקסינלים. אנחנו החלטנו לשפץ את המקום שלנו ולהורים בו דם חדש. הפכנו אותו למיסעדה טובה.

"אבא שלי, צבי, פחד משינויים. הוא רצה שאנחנו ננהל את העסק בדיוק באותה מתכונת כמו לפני 25 שנה. זה אשל, לבן, גבינה וי ביצים. היו לנו על זה מילחמות בבית. אבא שלי אינו יכול לעכל שעובדות כאן מלצריות ולא מלצר רים. בחורה העובדת כמלצרית, אצלו, זה עניין מפוקפק. הוא רצה את אותם מלצרים זקנים שעבדו כאן פעם.

קשה, כשסופות השתוללו בחוף, אצלנו היה מלא. המקום היה מחו מם מבפנים והיה תענוג לראות את הסערות בחוף. מראה הטבע עשה לאנשים חם בלב."

גילוי מחודש

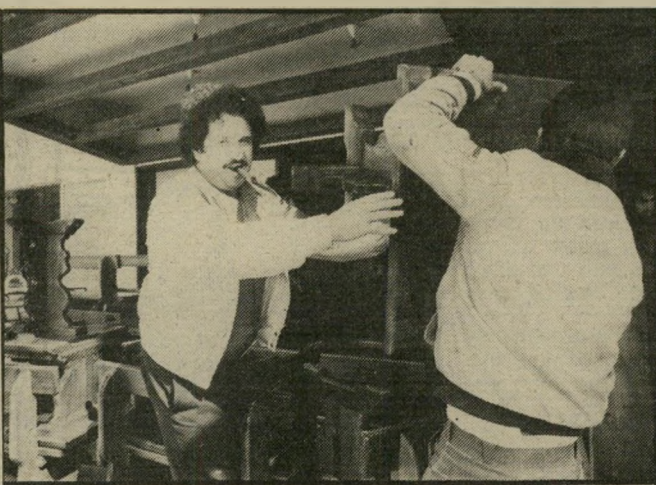

ב ינתיים, בימי השבוע ובי פרט בשבתות מלאה הטיילת ובתי-הקפה שבה עד אפס מקום. אין ספק שמה שדחף את בעלי העסקים לפתוח מיסעדות בטיילת, היתה הצלחתו המסחררת של קפה פילץ המחודש. בעליו החדשים זוי קפים לזכותם את קידומה של הטיילת. קפה פילץ המחודש הוא בית-קפה מרהיב ברמה גבוהה, ש השתמש בשם הישן, שהיווה פעם, כשנפתח המקום בשנת 1936, את מוקד חייה-חברה של תל אביב. במשך 20 שנה מאז שנסגר עמד המקום בשימונו, עד שיום אחד גילה אותו אברהם טילר, מר בעלי המקום, המספר: "המקום היה, תל חורבות. חיפשנו בתל אביב בניין, כדי לפתוח בית-קפה עמדתו במקום, הצצנו דרך חרקי החרטים, ראינו את הים, והירי

כל ההיסטוריה של המקום. למדנו שפעם היו באים לכאן הבחורים להתחרות על ליבותיהן של היפטר פיות שבאו תבושות כובעים ולבר שות במיטב האופנה של אז. אנח נו שמחים שכל זה חזר. נפלא לראות את השילוב בין הצעירים של היום ובין המבוגרים שנסארו מאז. לכאן באים לבושים במיטב הבגדים והכובעים, כדי לראות ולהיראות."

כשנפתח קפה פילץ ומתחתי מיסעדת המקום, הסביבה הוורה לפתע בתאורה חדשה, נעלמו מגן לונדון כל הזונות והקוקסינלים, ונדדו דרומה. בקיץ שעבר גילו תושבי תל-אביב מחדש את פונדקי האבטיחים, שמעליהם דולקות נור רות-חשמל, ומילאו אותם בהמיר ניהם. באחת מן הקומות השניות בטיילת המחודש קיים גם דיסקור טק לצעירים, שהרעש הבוקע ממנו אינו מצליח להפריע אפילו למנוחת הדגים שבים.

חברה גרמנית, בראשותו של ברנד שפינצקי, עומדת לבנות באזור שישתרע מבניין האופרה לשעבר ועד יפו. מרכז ענקי ובו חנויות, מישרדים ובתי-קפה. כדאי גם לנצל את גולונדון, כמו שניצלו את גויעקב בככר

מיסעדת כץ בעבודה טיגנון איסקרי

הבימה לבניית קפה אפרו. זה אחד המקומות היחידים בטיילת, שעוד נשארו עם קצת ירק, וכדאי לנצל את הריאה הירוקה הזאת, כדי שמירב ממטיילי הטיילת יוכלו ליהנות ממנה. נירח גל

חנו, שפעם היה פה משהו עם עבר מפואר. זה הדליק אותנו. אמרנו שאנחנו חוזרים למה ש היה, וזה הוביל אותנו לרעיון לי שחזר את קפה פילץ. "אין ספק שהשם פילץ תרם